

på en gang. Det var ufattelig rædselsfuldt. Men var det virkelig helvede?

Vi kunne som besøgende gruppe kun se gaskammeret, fordi det efter 1944 var slut med denne grusomhed. Nu er anlæggene frigivet til besigtigelse og ingen bliver pint eller gasset længere. Gaskamrene i Auschwitz var tidsbegrænsede. Men helvede er ifølge Bibelen evigt.

I indgangshallen til det nuværende museum faldt mit blik på et billede, som viser et kors med Kristi lege-me. En fange havde ridset sit håb til den korsfæstede med et søm på væggen. Også denne kunstner døde i et gaskammer. Men han kendte Jesus, frelseren. Han døde ganske vist på et forfærdeligt sted, men for ham stod himlen åben. Men for det helvede, som vor herre Jesus i det Nye Testamente advarer så tydeligt imod (f.eks. Mattæus 7,13; Mattæus 5,29-30; Mattæus 18,8), findes der ingen udvej eller frelse mere, når først mennesket er ankommet dertil. Da helvede i modsætning til Auschwitz er evigt, kan heller ingen nogensinde tage det i øjesyn.

Også himlen er evig. Og det er til dette sted Gud vil føre os. Lad dig derfor indbyde til at komme i himlen. Påkald Herrens navn og reserver dermed en plads i himlen! Efter et foredrag spurgte en dame mig helt ophidset: „Kan man da overhovedet reservere plads i himlen? Det lyder som et rejsebureau!“ Jeg sagde bekræftende til hende: „Den, som ikke har reserveret, når ikke målet. Hvis du vil til Hawaii, må du da også have en gyldig flybillet.“ Hun spurgte så: „Jamen flybilletten skal da betales?“ - „Ja, men det må billetten til himlen også! Men den er så dyr, at ingen af os kan betale den. Det er vores synd, der forhindrer dette. Gud tåler ingen synd i sin himmel. Den, som efter dette liv vil tilbringe evigheden hos Gud i himlen, må først befries fra sin synd. Denne befrielse kunne kun tilvejebringes af en syndfri person - og denne person er Jesus Kristus. Han alene er i stand til at betale. Og han betalte med sit blod ved døden på korset.“

© wwing - istockphoto.com

Og hvad skal jeg nu gøre for at komme i himlen? Guds indbydelse til frelse udgår også til os. Med eftertryk indbyder mange af Bibelens skriftsteder os til at reagerer på Guds kald.

- **„Kæmp I for at komme igennem den snævre port“** (Lukas 13,24).
- **„Omvend jer, thi himmeriget er kommet nær“** (Mattæus 4,17).
- **„Gå ind ad den snævre port, thi bred er denne port og bred denne vej, som fører til fordærvelse, og det er mange, der går ind på den; og snæver er den port og trang den vej, som fører til livet, og få er de, der finder den.“** (Mattæus 7,13-14).
- **„Grib det evige liv, som du er blevet kaldt til“** (1. Timoteus 6,12).
- **„Tro på herren Jesus, så skal du blive frelst“** (Apostlenes Gerninger 16,31).

Dette er en rammende og meget indtrængende indbydelse. Man mærker alvoren, bestemtheden og den tvingende nødvendighed i disse tekster. Vi handler altså kun konsekvent, når vi besvarer indbydelsen med en bøn, som frit formuleret kunne lyde sådan:

„Herre Jesus, i dag har jeg læst, at jeg kun kan komme i himlen gennem dig. Jeg vil gerne være i himlen hos dig engang. Frels mig derfor fra helvede, hvor jeg

egentlig skulle hen på grund af min skyld. Fordi du elsker mig så højt, er din død på korset også for mig, og du har betalt straffen for mine synder. Du ser alle mine misgerninger – lige fra min barndom. Du kender enhver synd, alt det, jeg er bevidst om nu, men også det, som jeg har glemt for længst. Du kender alt det, der rører sig i mit hjerte. For dig er jeg som en åben bog. Sådan som jeg er, kan jeg ikke komme til dig i himlen. Jeg beder dig, tilgiv mig mine synder, som jeg fortryder af hele mit hjerte. Kom ind i mit liv nu og gør alting nyt. Hjælp mig at aflægge alt det, der ikke er ret for dig, og giv mig vaner, som er under din velsignelse. Luk dit ord, Bibelen, op for mig. Hjælp mig med at forstå, hvad du vil sige til mig og giv mig et lydigt hjerte, at jeg gør det, som er dig velbehageligt. Du skal fra nu af være min herre. Jeg vil følge dig; vis mig vejen, jeg skal gå på alle områder af mit liv. Jeg takker dig, at du har bøn hørt mig, at jeg må være et Guds barn nu, som engang må være hos dig i himlen. Amen.“

Dr.-Ing. Werner Gitt
Direktør og Professor

Originaludgavens titel: Wie komme ich in den Himmel?
Forfatterens homepage: wernergitt.de
Oversat til dansk af: Gisela Schürmann
Corrections: Susanne Krüger, prof. dr. scient. Peter Øhrstrøm

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49 98 91-0 Fax: -19; Homepage: bruderhand.de
E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 120-11 – Dänisch/Danish – 5th edition 2023

Hvordan kommer jeg i himlen?

Werner Gitt

Hvordan kommer jeg i himlen?

Hvordan kommer jeg i himlen? Spørgsmålet om evigheden bliver fortrængt af mange mennesker, som tænker over livets afslutning.

Den amerikanske skuespillerinde, Drew Barrymore, spillede som barnestjerne en hovedrolle i fantasy-filmen „E.T. Rumvæsenet“. Hun er nu 28 år og sagde for nylig; „Hvis jeg dør før min kat, så skal min kat æde min aske. Så lever jeg i hvert fald videre i min kat“. Er denne uvidenhed og kortsynethed ikke rædselsfuld, når det angår døden?

På Jesu tid kom mange mennesker til ham. Deres ønsker var næsten altid af jordisk art.

- **Ti spedalske ville gerne blive raske** (Lukas 17,13)
- **Blinde vil gerne blive seende igen** (Mattæus 9,27)
- **En anden ventede hjælp i en arvestrid** (Lukas 12,13-14)
- **Farisæerne kom med faldgrube-spørgsmålet om de skulle betale skat til kejseren** (Mattæus 22,17).

Kun få mennesker kom til Jesus for at få at vide, hvordan man kommer i himlen. En rig mand opsøgte Jesus med spørgsmålet: **„Gode mester, hvad skal jeg gøre for at arve det evige liv?“** (Lukas 18,18). Han fik at vide, hvad han skulle gøre, nemlig at sælge alt hvad hans hjerte hang ved og følge Jesus. Fordi han var meget rig, fulgte han ikke dette råd og gav dermed afkald på himlen. Der var også mennesker, der slet ikke søgte himlen; men da de mødte Jesus, viste han dem himlen. Og så greb de øjeblikkelig fat. Zakæus ville gerne se Jesus, men han fandt mere, end han havde

ventet. Efter besøget i Zakæus' hjem - måske ved en kop kaffe - fandt han himlen. Jesus sagde til ham: **„I dag er frelsen kommet til dette hus“** (Lukas 19,9).

Hvordan finder man himlen?

På baggrund af ovennævnte kan vi slå følgende fast:

- Himmeriget finder man på en ganske bestemt dag. Det er godt at vide, for så vil det også være muligt for dig, kære læser, at gribe det evige liv hos Gud i dag.
- At opnå frelsen forudsætter ikke gode gerninger.
- Himmeriget kan man finde uden at være forberedt på det.

Vores egne tanker om at komme i himlen er helt igennem forkerte, hvis ikke vi går ud fra det, Gud siger:

En popsangerinde sang om en klovn, der holdt op efter at have arbejdet i et cirkus i årevis: „Han kommer sikkert i himlen, for han har gjort mange mennesker glade.“

En rig adelsdame oprettede et hus til de fattige, hvor tyve kvinder kunne leve gratis. Hun havde dog stillet en betingelse: Kvinderne skulle forpligte sig til hver dag at bede en time for hendes frelse.

Men hvad bringer os virkelig i himlen?

For at besvare dette spørgsmål klart og tydeligt, fortalte Jesus en lignelse: I Lukas-evangeliet 14,16, taler han om et menneske (i denne lignelse er det Gud selv) som ville indbyde til et stort festmåltid (dette betyder i denne lignelse: himlen) og som i første omgang sendte indbydelser ud til bestemte mennesker. Alle de svar, han fik, var nedslående: „de begyndte alle med at undskylde sig.“ Den første erklærede: **„Jeg har købt en mark...“**, den anden: **„Jeg har købt fem par okser...“**, den tredje: **„Jeg har taget mig en hustru til ægte og derfor kan jeg ikke komme.“** Jesus slutter denne lig-

nelse med en dom over gæsterne: **„Thi jeg siger jer, at ingen af de mænd, som var indbudt, skal smage mit måltid“** (Lukas 14,24).

Dermed bliver det tydeligt, at man kan vinde eller tabe himlen. Det væsentlige er, om man tager imod eller afslår indbydelsen. Kan det siges mere klart? Det tror jeg ikke. Hvis mange mennesker bliver udelukket fra himlen, så er det ikke fordi de ikke kendte vejen, men fordi de har afslået indbydelsen.

De tre mennesker som nævnes i lignelsen er ikke noget forbillede for os, for ingen af dem modtog indbydelsen og kom til festen! Fandt festen så ikke sted? Jo! Efter mange afbud sender husherren indbydelserne vidt omkring. Nu bliver der ikke mere trykt kort med guldsnit. Nu gælder blot råbet: „Kom!“ Og enhver som lader sig indbyde får en sikker plads ved festen. Hvad sker der så? Ja, folk strømmer til i store skarer. Efter nogen tid gør gæstgiveren status; der er endnu ledige pladser! Han siger til sine tjenere: „Gå ud og indbyd flere!“

Her vil jeg gerne mønte denne lignelse på os, for den møder netop vores situation idag. Der er stadigvæk rigelig plads i himlen, og Gud siger til dig: „Kom, reserver din plads i evigheden! Gør det i dag!“

Himlen er ubeskrivelig skøn og derfor sammenligner Jesus den med et stort gæstebud. I 1. Korinterbrev 2,9 står der skrevet: **„Hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opkommet i noget**

menneskes hjerte, hvad Gud har beredt for dem der elsker ham.“ Intet, slet intet på denne jord kan blot tilnærmelsesvis sammenlignes med himlen. Man kan ikke forestille sig, hvor skønt der er. Vi må på ingen måde gå glip af himlen, for den er meget kostbar. Der er en, som har åbnet himlen for os. Det er Jesus, Guds søn! Takket være ham, er det så enkelt at nå derhen. Nu beror dette kun på vores vilje. Kun den, der er så kortsynet som de tre mænd i lignelsen, efterkommer ikke indbydelsen.

Frelsen kommer med Herren Jesus

I Apostlenes Gerninger 2,2 læser vi et meget vigtigt vers: **„Enhver, som påkalder herrens navn, skal frelses.“** Det er et nøgleord i det Nye Testamente. Da Paulus sad i fængsel i Filippi, førte han samtalen med fangevogteren hen på det punkt: **„Tro på herren Jesus, så skal du blive frelst, du og dit hus.“** (Apostlenes Gerninger 16,31) Dette budskab er vel kort og klart, men gennemgribende og det forandrer livet. Og i den samme nat kom fangevogteren til at tro på Gud.

Hvad er det, Jesus frelser fra? Det må vi absolut vide besked om: Om den vej som fører til evig fortabelse, til helvede. Bibelen siger om himlen og helvede, at mennesker vil være der til evig tid. Det ene sted er herligt, det andet forfærdeligt. Der findes ikke noget tredje sted. Fem minutter efter dødens indtræden er der ingen der vil påstå, at med døden er alt forbi. Jesu person er det altafgørende. Vort evige opholdssted er ene og alene afhængigt af en eneste person: Jesus - og vort forhold til ham.

Da jeg var undervejs på en foredragsrejse i Polen, besøgte vi den forhenværende koncentrationslejr i Auschwitz. Her skete der frygtelige ting under anden verdenskrig. Fra 1942 til 1944 blev mere end 1,6 millioner mennesker, især jøder, gasset og derefter brændt. I litteraturen taler man om „Auschwitz-helvede“. Jeg tænkte over denne betegnelse, da vi af en funktionær fik vist et gaskammer, i hvilket 600 mennesker omkom